

Երբ Գրիգոր վրդ. Կեսարացի Կ. Պոլիս հասաւ՝ հազիւ թէ նոր հաստատուած էր էջմիածնայ հեղինակութիւնը Կ. Պոլսոյ վըրայ, ուր մինչև Մելքիսեդեկ կաթողիկոսի պատրիարքութիւնը (1599-1600)՝ վանմամբ անկէ Կիլիկիոյ կաթողիկոսի մը՝ Տիրատուր Սսեցի (1596-1599) գրեթէ գերակշիռ եղած էր Կիլիկիոյ ազգեցութիւնը:

Սակայն Մելքիսեդեկ կաթողիկոս Գառնեցի և իր ձեռնասունը՝ Յովհաննէս Խուլ Կ. Պոլսեցի, որ իրեն յաջորդած էր, յուսախար ըրած էին Կ. Պոլսոյ ժողովուրդը ոչ միայն իրենց վարք ու բարքով այլ նաև իրենց դաւանական ըմբռնումներով, այնպէս որ նոր յուսախարութեան մը մէջ էր ժողովուրդը երբ Գրիգոր վրդ. Կեսարացի, իբր Կիլիկիոյ կաթողիկոսին կողմէ յղուած նուիրակ-ժողովարար մը երևցաւ Կ. Պոլսոյ մէջ 1601ին:

Իր յայտնութիւնը՝ շուարած ժողովուրդի մը մէջ որ յենարաններ կ'որոնէր իր հաւատքին անայլոյլ պահպանութեան համար, պատճառ մը եղաւ որ շատեր իր շուրջը բոլորուին՝ զայն լծակ ծառայեցընելու համար:

Անիկա իր պատրաստութեամբ և մանաւանդ իր կեանքով ու կենցաղով ուշագրաւ երևոյթ մըն էր, վասնզի, ինչպէս